

POZORIŠTE PROLAZNOSTI

Vreme prolazi a sa njim i mi sami. Da li posle smrti, koja je jedina izvesna, odlazimo u zaborav ili večnost? Moje *pozorište prolaznosti* pokušava da odgovori na prethodno postavljeno pitanje. Našim životima nameću se smrt i prolaznost, a mi se kroz vreme borimo da ostavimo neki trag i stalno pokušavamo da im se suprotstavimo. Do ideje o prolaznosti došao sam prethodno se baveći temama traganja, konstante i spoznaje u porethodnoj fazi, istraživanja.

1. Koncept:

Osnovni koncept pozorišta prolaznosti jeste '*Ars longa, vita brevis*', što znači da je umetnost duga a život kratak, da se kroz umetnost suprotstavljamo prolaznosti. Da li kroz pozorište i umetnost možemo da dotaknemo večnost? Pozorište je eksperimentalnog karaktera, dramatičuje probleme i postavlja pitanja koja se tiču svih ljudi, te se zbog toga obraća svakom pojedincu pored stanovnika Sremske Mitrovice.

Pozorište prima 45 ljudi. Pozorište radi tokom avgusta, mesec dana. Uveče se odigravaju predstave u kojima glumci stupaju u dijalog sa publikom, klasične, mono i antridrame. Preko dana u pozorištu se dešavaju performansi ili se organizuju razgovori o umetnosti tj. čemu ona služi danas.

2. Lokacija:

Lokacija pozorišta bila bi glavna pešačka zona, strogi centar Sremske Mitrovice, ulica Ćire Milekića, koja povezuje dva bitna gradska jezgra, Trg svetog Stefana, i Trg svetog Dimitrija po kome Sremska Mitrovica i nosi ime. Ulica je omeđena sa obe strane objektima koji imaju spratnost koju čine prizemlje+prvi sprat. U prizemlju se nalaze razne prodavnice, apoteke, i ugostiteljski objekti dok je sprat uglavnom namenjen za stanovanje. Pozorište bi se svojom hibridnom strukturom nametnulo prolaznicima u pešačkoj zoni, kako bi privuklo pažnju i izazvalo reakcije ljudi. Lokaciju centra grada i glavne pešačke zone odabrao sam iz dva razloga, prvi je zbog eksperimentalnosti samog projekta a drugi se odnosi na povratnu informaciju, kako ljudi doživljavaju prolaznost (kroz pozorište i umetnost). Objekat bi pratio linearnost ulice, što je ujedno i metafora za prolaznost.

3. Prostorni koncept pozorišta

Prateći linearnost i geometriju ulice, pozorište bi imalo izdužen kubusni oblik, koji je izdignut, i ispod jednog njegovog dela bi moglo da se prolazi. Linearnost i izduženost objekta su metafora za prolaznost. Pozorište bi bilo postavljeno tako da pored nametanja prolaznicima, ne ometa život glavne pešačke zone. Scena bi se nalazila u prizemlju, a gledališni prostor bi bio pod nagibom i iza njega bi bilo moguće staviti baštu kafića koja se i inače nalazi u jednom od delova pešačke zone. Scensko gledališni prostor je konvencionalan; gledalište je malo veće dimenzije od scene. Na spratu iznad scene nalaze se 2 prostorije za šminku i presvlačenje glumaca, zajedno sa 2 wc-a. Postoji i foaje u kome se ljudi okupljaju pre predstave. Pozorište se nalazi pored zgrade Srpskog doma, u kojoj se pored biblioteke nalazi i mitrovačko pozorište. Efemerna struktura od čeličnih konstrukcija i transparentnih staklenih delova na fasadi bi svojim karakterom privlačila ljude da posete ovo pozorište.